

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **O. Č.**, nar. X., bývajúcej v L., proti odporcovi **Ing. P. Č.**, bývajúcemu v P., zastúpeného Mgr. Š. Š., advokátom so sídlom vo S., **o zvýšenie výživného**, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 15 P 17/2010, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 31. marca 2011 sp. zn. 8 CoP 13/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom z 8. februára 2010 sa matka v tom čase maloletej navrhovateľky domáhala zvýšenia výživného zo strany otca zo sumy 66,39 € na 300 € mesačne. Návrh odôvodnila zvýšením nákladov na dcéru, ktorá v tom čase bola študentkou gymnázia.

Okresný súd Levice rozsudkom z 18. januára 2011 č.k. 15 P 17/2010-150 zaviazal otca prispievať na výživu navrhovateľky zvýšeným výživným so sumy 66,39 € na sumu 200 € mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k jej rukám, počnúc dňom 8. februára 2010. Zaostalé výživné za obdobie od 8. februára 2010 do 18. januára 2011 vo výške 1 565,11 € otca zaviazal zaplatiť do 30. júna 2011 do rúk navrhovateľky. Návrh otca na zníženie výživného zamietol. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Levice z 28. augusta 2003 č.k. 11 C 147/2002-84 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 12. mája 2004 sp. zn. 7 Co 291/2003 vo výroku

o výživnom. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Nitre na odvolanie odporcu rozsudkom z 31. marca 2011 sp. zn. 8 CoP 13/2011 rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti potvrdil a v časti zvýšenia vyživovacej povinnosti zmenil tak, že „meniac rozsudok Okresného súdu Levice č.k. 11 C 147/2002-84 zo dňa 28. augusta 2003 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra č.k. 7 Co 291/2003-128 zo dňa 12. mája 2004 vo výroku o výživnom zvyšuje vyživovaciú povinnosť odporcu voči navrhovateľke zo sumy 66,39 € (2 000 Sk) na sumu 135 € mesačne, počnúc dňom 8. februára 2010, ktoré zvýšené výživné je odporca povinný platiť k rukám navrhovateľky vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred a vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietá. V časti zaostalého výživného a výroku o náhrade trov konania účastníkov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Rozsudok odvolacieho súdu v zmeňujúcej časti napadol odporca dovolaním, v ktorom uviedol, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Uviedol, že odvolací súd pri rozhodovaní o jeho návrhu na zníženie výživného nevzal do úvahy skutočnosť, že jediným zdrojom jeho príjmu je dávka v hmotnej núdzi vo výške 118,30 € mesačne, z ktorej prednostne uhradza výživné vo výške 66,39 € a na živobytie mu zostáva 51,91 €. Keďže nemá iný príjem, nemá možnosť uhradiť zvýšené výživné. Hľadá si zamestnanie aj za pomoci úradu práce, avšak vzhľadom na svoj vek má problém nájsť si pracovné miesto. Počas podnikania nezískal žiaden podnikateľský majetok, ako mylne predpokladal odvolací súd. Príjem z predaja obchodného podielu v spoločnosti C. spol. s.r.o. vo výške 90 000 Sk bol aktuálny v roku 2008, do roku 2010 ho použil na uhrádzanie životných potrieb, lebo bol nezamestnaný a mal aj zdravotné problémy. Z uvedených dôvodov žiadal rozsudok krajského súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Navrhovateľka sa k dovolaniu odporcu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ďalej proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), a napokon proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V ustanovení § 238 ods. 4 Občiansky súdny poriadok zakotvuje zásadu, že dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákomom o rodine (výnimku z tejto zásady predstavujú rozsudky o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení).

V preskúmvanej veci išlo o vyživovacíu povinnosť otca k dcére (§ 62 a nasl. Zákona o rodine), teda o takú vec upravenú Zákomom o rodine, na ktorú sa nevzťahuje výnimka v zmysle § 238 ods. 4 O.s.p. Vychádzajúc z toho je opodstatnený záver, že dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, v prípade ktorého je procesná prípustnosť dovolania vylúčená ustanovením § 238 ods. 4 O.s.p.

Vzhľadom na § 242 ods. 1 O.s.p. skúmal dovolací súd, či v konaní na súdoch nižších stupňov nedošlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ak v konaní došlo k niektorej z uvedených vád, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak tento opravný prostriedok neprípustný (vid' napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 11/1998 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998). Prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nezakladá ale samo tvrdenie účastníka o existencii niektorej z uvedených procesných vád; určujúcim je zistenie, že k vade tejto povahy skutočne došlo.

Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. nenamietal a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Pokiaľ dovolateľ argumentoval tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na neúplnom zistení skutkového stavu alebo nesprávnom vyhodnotení vykonaných dôkazov (R 42/1993), vytýka nesprávnosti, ktoré i keby k nim prípadne došlo (dovolací súd vec z tohto hľadiska nepreskúmaval), nemali by za následok procesnú vadu konania relevantnú v zmysle § 237 O.s.p., výlučne ktorá by v danom prípade mohla založiť prípustnosť jeho dovolania.

K námietke dovolateľa, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci je potrebné uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci nie je procesnou

vadou konania v zmysle § 237 O.s.p., výlučne ktorá by v danom prípade mohla založiť prípustnosť jeho dovolania. Nesprávne právne posúdenie je relevantný dovolací dôvod, ktorý možno úspešne uplatniť len v procesne prípustnom dovolaní (o tento prípad v preskúmvanej veci nejde).

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie odporcu podľa Občianskeho súdneho poriadku procesne neprípustné. So zreteľom na to jeho mimoriadny opravný prostriedok odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, sa nemohol zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní nebol odporca úspešný. Dovolací súd úspešnej navrhovateľke nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. apríla 2012

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková

